

ZPRAVODAJ

Květen 2021

OKRESNÍ VÝBOR KSČM PRAHA-VÝCHOD

Soudružky a soudruzi,

1. máj si každoročně připomínáme jako svátek jara, lásky a zejména jako Svátek práce, svátek lidské solidarity, se kterým je spojen i boj za naše základní práva, boj za mír i boj za socialismus.

Počátky oslav 1. máje sahají až do předminulého století. To jistě všichni víme. U nás došlo k prvním oslavám v roce 1890. Svátek se rozšířil do celého světa. A ani dnes neztratil nic ze své aktuálnosti, byť se ho mnozí snaží vydávat jen za „svátek komunistů“.

Práce je základem naší společnosti, základní potřebou člověka, základem našeho pokroku. A zápas všech pracujících, pracujících ze všech zemí, zápas za důstojnou mzdu a důstojné podmínky pro život, za lepší

budoucnost, neztratil na své aktuálnosti nic ani dnes.

Ba naopak. Přestože nemůžeme svátek slavit klasicky, jak jsme zvyklí, již druhým rokem nám možnosti omezuje pandemie covidu, je připomínka 1. máje důležitá. Vlastně ještě důležitější než kdy jindy.

Pandemie za rok a půl svého trvání totiž ukázala nahotu samotného kapitalistického systému. Mezery v systémech zdravotní péče, v systémech civilní ochrany obyvatel. Ukázala, že kapitalismus, místo aby řešil příčiny krizí a chránil své obyvatele, využívá i pandemie ke svým vlastním cílům, k získávání nových trhů, k hromadění zisků, byť to jsou zisky z lidského utrpení.

Miliony lidí celého světa přišly o život, miliony přišly o své zdraví, o svou práci nebo další příjmy. Pandemie ukázala i ve statistikách, že bohatí světa i v době pandemie bohatnou a chudí chudnou. Základní zákon kapitalismu stále platí...

Pandemie pozvolna z naší země odchází. Zanechala spoušť, která je živena i dalšími konflikty. Rozpory systému mají být řešeny na úkor domnělého nepřítel – Ruska. Ač je historie plná podobných příkladů, zdá se, že se stále nedokážeme poučit. Právě v květnových dnech, ve dnech výročí našeho

osvobození, k tomu máme více než právo, pozvednout pravdu nad naše hlavy a ukázat ji lidem okolo nás.

Pravdu, se kterou zároveň řekneme, že současná krize a náklady na cestu z ní, nesmí padnout na bedra pracujících. Že krizi musí zaplatit bohatí. Že se postavíme proti rušení pracovních míst, proti propouštění, snižování mezd, rušení sociálních práv, zdražování dopravy a dalších služeb. Že máme i alternativu, socialismus.

Soudružky a soudruzi,

vylepili jsem letos společné plakáty k 1. máji a k 9. květnu na zhruba 150 místech okresu. A po 9. květnu budou následovat plakáty k výročí 100 let našeho hnutí. V podobných kampaních budeme pokračovat, všemu navzdory, protože pravda vítězí.

Připomeňte si důstojně naše osvobození.

Zdeněk Štefek, předseda OV KSČM Praha východ

Jednání OV KSČM Praha-východ 4.5.2021

V úterý 4. května se uskutečnilo další jednání okresního výboru, snad již naposledy videokonferenčně. Kontrolovaly se zápisy ze 2 jednání OV KSČM. Z řádného, které proběhlo 6. dubna. Sice nemáme ještě finalizovaný mediální plán, zájemce o členství z Mukařova se ukázal být falešnou zprávou, ale jinak se úkoly plní. Natištěny byly plakáty ke květnovému událostem i k 100. Výročí strany, poslední výlepy přes Rengla i výlepovou službu (v rajonu Postřížín, Odolena Voda, Bašť, Mratín, Sluhy, Veleň, Vinoř, Jenštejn, Radonice, Svémyslice, Zeleneč, Šestajovice, Jirny, Úvaly, Škvorec, Dobročovice, Květnice, Sibřina, Březí, Mukařov, Vojkov, Svojetice, Klokočná, Všestary, Světic, Dobřejovice) proběhnou teď o víkendu. Na sekretariátu zbývá ještě hodně plakátů ke 100 letům hnutí. K dispozici jsou již i objednané kalendáře na rok 2022.

Shrnuty byly i pietní akce k osvobození, které doplňuje shromáždění na Václavském náměstí, 9. května v 16 hodin a krajská akce na Slivici, v pondělí 10. května. Schválili jsme příspěvek 500 Kč na společný věnec na Olšanské hřbitov.

OV KSČM vzal na vědomí i plnění usnesení mimořádného OV KSČM 26. 4. Jednání bylo svoláno na základě článku 57 stanov KSČM, (tj. požadavek na svolání min. od 1/3 členů OV) a hlavním tématem byly průběh a usnesení ÚV KSČM 17. 04. 2021. Po diskusi byl projednán a podpořen související návrh člena KV KSČM s. Havlíčka. OV KSČM schválil většinou hlasů ve smyslu článku 67 Stanov KSČM požadavek na svolání mimořádného jednodenního volebního sjezdu KSČM do konce června 2021; vyzval Výkonný výbor ÚV KSČM k okamžitému konání a uložil předsedovi OV okamžitě přeposlat požadavek na svolání mimořádného sjezdu 1. místopředsedovi ÚV KSČM, což

se také stalo. Pro svolání mimořádného sjezdu je třeba mít podporu 1/3 okresních výborů.

Předseda OV přednesl informace z vyšších orgánů. Zprávu z jednání ÚV KSČM 17. 4. doplnil výsledky několika hlasování per rollam – hlasování per rollam ze dne 19.4.2021 byl schválen rozpočet KSČM pro rok 2021 (pro 44 hlasů, proti 22 hlasů, zdrželo se 10 hlasů), pro rozpočet OJ ÚV KSČM pro rok 2021 hlasovalo pro 40 hlasů, proti 24 a zdrželo se 12, podpořeno bylo i stanovisko ÚRK k rozpočtu. Na konci dubna se hlasovalo i o programových bodech – 5P – návrh priorit volebního programu KSČM pro volby do PS PČR v roce 2021 získal podporu 39 hlasů, proti byl 1, zdrželo se 6. Programové teze KSČM pro volby do PS PČR v roce 2021 pak získaly podporu 37 hlasů, proti byl 1 hlas a 8 se zdrželo.

OV KSČM se pozastavil nad tím, proč hlasovalo tak málo členů ÚV KSČM a vyzval, aby byly zveřejněny okresy, které nehlasovaly a důvody, které je k tomu vedly.

Prodiskutovány byly i závěry z jednání VV ÚV KSČM 9. 4. (příprava jednání ÚV KSČM, teze k 1. máji i k 100 letům komunistického hnutí, stanovisko k JE Dukovany, informace z PS PČR) i závěry z VV KV KSČM 22. 4. (přehledy akcí k osvobození, volby, informace z dění na kraji, příprava nové Třešničky, příprava jednání KV – asi 20. 5. od 14 hodin).

Probírali jsme volební kampaň. Máme již program i programové stručné teze. Naše květnové aktivity se úspěšně dokončují. Zatím jsme za letošní volby utratili i s nasmlouvanými bannery na 2 nádražích v září/říjnu 2021 necelých 40.000 Kč. Mají být ještě minimálně 3 typy plakátů A2 – tematický, s osobnostmi kandidátky a pak nějaký aktuální, OV KSČM pověřil předsedu předběžně domluvit výlepy přes Rengla a výlepovou službu na 6 týdnů před volbami – 3x výlep po 14-ti dnech, poslední plakát bude možné vylepit i v Čelákovících.

Na vědomí jsme vzali zprávu ORK k hospodaření 2020, podklady k hospodaření za 1. čtvrtletí ale ještě z důvodu nemoci nejsou k dispozici.

Spolupráce s vlasteneckými organizacemi probíhá i přes pandemická omezení, aktuálně na květnových pietních aktech i přes zapojení řady našich členů přímo do činnosti těchto organizací. Získali jsme i ocenění KČP, jehož fotku přikládáme.

Zabývali jsme se dalšími aktivitami ke 100.

výročí založení KSČ. Naše pamětní adresné listy doplnily centrální pamětní listy, které budou distribuovány všem členům. Mimo plakátovací kampaň, kterou provádíme, dáváme do Zpravodaje určitý seriál na pokračování ke vzniku KSČ. Jsou vydány minimálně 2 knihy. Chystá se konference a probíhá shromažďování dokumentů ze života strany na sociálních sítích i webech.

OV KSČM připravil také další Zpravodaj a zabýval se i poradou funkcionářů. Přestože zazněly návrhy na konání slavnostní porady, nakonec byly zohledněna pandemická omezení i to, že nejsou ještě všichni členové očkovaní. **Klasická porada funkcionářů tedy ještě nebude, nicméně individuálně je doporučeno v úterý 11. května mezi 8:30 a 11:00 na sekretariát dojit a vyzvednout si Zpravodaje, pamětní listy a další materiály. Podány budou také veškeré potřebné informace.** Je možné samozřejmě přijít i jindy, po telefonické nebo emailové domluvě.

OV KSČM se v různém věnoval, zatím bez závěru, možnému doplnění okresního výboru o dalšího soudruha či soudružku.

Zdeněk Štefek, předseda OV KSČM

Z jednání ÚV KSČM 17. dubna 2021

Po dlouhé době se uskutečnilo řádné jednání ÚV KSČM, tentokrát v Nymburce, aby bylo možné ve velkém sálu dodržet hygienická opatření. Pandemie změnila ale i tvář tohoto setkání, připomínalo vojenské manévry, nejdříve testování, pak teprve prezence, žádné občerstvení a ochranné pomůcky včetně respirátorů. Logicky bylo i uzavřené.

Oficiálně mělo být na programu schváleném VV ÚV KSČM docela dost bodů. Úvodní vystoupení předsedy ÚV

KSČM, Stanovisko k aktuální politické situaci, Kandidátní listiny pro volby do PS PČR, Návrh volebního řádu 11. zasedání ÚV KSČM, Volba volených funkcionářů ÚV KSČM, Návrh volebního programu KSČM a priorit volebního programu KSČM pro volby do PS PČR, Informace o stavu a vývoji členské základny k 31. 12. 2020, Informace o přípravě XI. sjezdu KSČM.

Dále Ekonomické otázky – Ekonomické materiály za rok 2020, Návrh rozpočtu KSČM na rok 2021, Návrh rozpočtu organizační jednotky ÚV KSČM na rok 2021, Stanovisko ÚRK KSČM k návrhu rozpočtu KSČM na rok 2021,

Stanovisko ÚRK KSČM k návrhu rozpočtu organizační jednotky ÚV KSČM na rok 2021.

Z organizačních otázek pak Vyhodnocení diskuze z 10. zasedání ÚV KSČM, Zpráva z jednání VV ÚV KSČM od 10. zasedání ÚV KSČM a kontrola plnění usnesení ÚV KSČM a schůzí VV ÚV KSČM. A Různé.

Bezproblémově prošly úvodní body, tedy volby komisí a pracovního předsednictva. Pro informaci – přítomno bylo 75 z 90 členů ÚV KSČM, kvorum tedy bylo 38. Na programu se jednání zadrželo. Kolegium totiž řadu bodů navrhlo projednat per rollam (ekonomické za 2020, stav členské základny, Vyhodnocení zápisů, kontrola usnesení a zprávy z VV ÚV KSČM). Což se již stalo. Zároveň stáhlo i volební program, ke kterému se dávají připomínky do pondělí. A přibyly i dopisy OV KSČM Děčín, Litoměřice a ZO Krupka.

S. Hruža (a pak i s. Pešek) navrhl projednávat přesto bod návrh volebního programu, neprošlo (pro 26). S. Truxová navrhla nevolit funkcionáře, až na sjezdu (obdobně za Královehradecký kraj s. Štěpán), to také neprošlo (jen 17 hlasů). Ozvala se s. Semelová, jak je to s tím dáním funkcí k dispozici, když se teď k tomu nikdo nemá. Reagovala i s. Konečná, že vyřadit personální otázky není možné, když rezignovala. S. Kováčik shrnul, že v říjnu vedení dalo k dispozici své funkce a s. Konečná rezignovala k termínu ÚV KSČM. S. Říha navrhl doplnit program o bod odvolání současného vedení, to prošlo (48 pro) a schvalovat kandidátky až po volbě (prošlo, 46 pro). S. Šulda navrhl schválit zdravici sjezdu KS Kuby (prošlo). S. Pázler navrhl hlasovat i o projednání přípravy sjezdu (prošlo) i o rozpočtu 2021 (to bude nakonec ale per rollam).

Schváleno bylo rozdělení diskuze do příslušných bloků.

Pak již po přestávce vystoupil s úvodním slovem předseda ÚV KSČM, s. Filip. Zabýval se politickou situací, pravidly komunikace se zahraničními partnery, kandidátními listinami i programem strany.

Shrнул důvody, proč jsme před 3 lety uzavřeli dohodu s ANO – zabránili jsme nástupu pravice, ukázali náš program, prosadili klíčové priority, jako je zvyšování mezd a důchodů. I po vypovězení dohody ANO podepsalo s námi svolání mimořádné schůze k zákoníku práce. Dosáhli jsme i výměny několika ministrů. Ale řada bodů nebyla splněna – státní komerční banka, sloučení pojišťoven, stop 10 mld. na armádu. Teď jsme smlouvu vypověděli, ale kdybychom to uspěli, dali bychom šanci pravici i patřili mezi pravicovou opozici. Nyní musíme vytvořit tlak, aby volební zákon byl bez korespondenčního hlasování. Ohledně nouzového stavu jsme měli požadavky návrat dětí do škol i otevření venkovních sportovišť, to také vláda nesplnila a my nouzový stav nepodpořili. Pravice s hejtmany pak neunesla zodpovědnost a musel být vyhlášen nový nouzový stav. V dalším hlasování dle názoru základny jsme nouzový stav podpořili. Nyní pandemický zákon neznamená rozvolňování, jak si všichni uvědomili.

Ideovými protivníky jsou stále ODS, STAN, KDU, TOP09, ale soupeři ČSSD, ANO, Piráti, Přísaha...

Jsme i nedílnou součástí mezinárodního hnutí, musíme přispět ke sdílenému mírovému rozvoji lidstva. Aktuálně podporovat KS Ukrajiny, konflikt přizívuje USA, ne Rusko. Nevplutí USA do Černého moře je výsledkem široké diplomatické aktivity. Hrozba je ale i na Středním a Blízkém východě.

Dnešní prioritou jsou kandidátky. V krajských volbách jsme neuspěli, ani předtím. V Poslanecké sněmovně PČR je nás jen 15. V krajských volbách řada krajů neakceptovala návrhy z centra, špatně to skončilo. Z 650 kandidátů pracuje jen 30. Teď budeme mít 250 kandidátů a aktiv, nemůžeme si dovolit, aby někdo nepracoval. Na kandidátce by měli být i ti, co tvořili publicitu. Náš volební potenciál je kolem 12 %. Je to o poctivé práci nás všech. Budou vyžadovány denní plány kandidátů, mediální obraz je důležitý. Aulickou navrhne na kandidátku Ústeckého kraje. Máme program 5P, neměl by se rozšiřovat. Sám zastává názor, že personálie se mají řešit až po volbách na sjezdu. Jsme reálná síla...

S. Grospič uvedl stanovisko k aktuálnímu dění na Ukrajině.

Diskusi zahájil s. Kopřiva. Ve straně se objevilo papalášství, práce strany je paralyzována i díky covidu. Ve vedení i sněmovně je „něco za něco“, nechováme se jako komunisté.

S. Kavij poznamenal, že jsme doplatili na chybné rozhodnutí ohledně podpory vlády Babiše. Potácíme se nad propastí.

S. Klimša se zeptal, zda je půl roku před volbami dobré hlasovat pro vypovězení důvěry vládě, že to může být bráno jako chytračení.

S. Vytiska uvedl, že je systémová krize kapitalismu, krize efektivity kapitálu, my o tom nemluvíme. Musíme se vrátit ke kořenům.

S. Švarc se věnoval kauze výtahů, s kterou se seznámili jen tři členové ÚV KSČM. Vidí tam stále nedořešené otázky. Zdůvodnil, proč jeho okres nenavrhla kandidátky (8 okresů kraje vyloučilo zbylé 4 v podstatě z rozhodování).

S. Říha oponoval s. Filipovi, že ve volbách „makali“. Že neúspěch je spíše daní za toleranci vlády. V programu bychom měli mít změnu systému. XI. sjezd už dávno mohl být, kdyby se chtělo. Doplnil i stanovisko k situaci na Ukrajině, že Rusko působí na svém území.

S. Luzar také oponoval, že propad výsledků je celorepublikový. V krajích se makalo, alespoň u nich. My diskutujeme, jiní se vykašlali na sněmovnu a jezdí, agitují, vylepují, dělají na sociálních sítích (Volný a spol.). Neví, co lidem přinese Státní banka.

S. Sloup doplnil, že stanovisko je bezzubé jako naše politika, měly by odsud směřovat výzvy k vládě, EU, OSN atd.

S. Bohatec uvedl, že je třeba změnit náš styl práce. Přestali jsme cílit na skupinu, kde máme potenciál. Roznesli potraviny vojákům, hasičům, policistům a bylo to úspěšné. Není zastáncem toho měnit dnes vedení.

S. Konečná kontrovala, že volební potenciál není to samé, co volební zisk. 90 % výsledku i do krajů tvořila atmosféra a image strany jako celku. Důležitá je hlava. Neuměli jsme 3 roky zpropagovat, proč Babiše tolerujeme.

Na diskusi reagoval předseda – uvedl, jak málo působí navrhovaní lídři na sociálních sítích. Vypovězení smlouvy s ANO nemá souvislost s volbami, ale třeba s těmi dalšími 5 mld. Kč na armádu. I v Davosu na fóru bylo řečeno, že individualistický systém liberálního kapitalismu již skončil. Práce na kauze Výtahy odsouhlasil VV ÚV KSČM, je to v pořádku. A stanovisko je v souladu s KS Ukrajiny.

V další části se řešilo odvolání funkcionářů a volební řád. V prvním kole voleb zvítězila podmínka nadpoloviční většiny VŠECH členů ÚV, ve druhém pak prostá většina přítomných. Dle stanov musí být pro odvolání 2/3 většiny všech členů ÚV KSČM. Z 90 je to 60. Přítomno je 78. Podpisy pro zařazení jsou z 6 KV a z 23 okresů. Podmínka pro hlasování je splněna, takže se volilo. Tajně.

Podána byla informace o sjezdu, který bude 27. - 28. 11., tedy po volbách. Probrány byly došlé dopisy, které se týkaly kandidatury s. Aulické, současné poslankyně, která nebyla na kandidátku Ústeckého kraje zařazena, byť měla nominace.

Odsouhlasilo se prohlášení ke sjezdu KS Kuby.

Výsledky hlasování o odvolání (vydáno 78 lístků):

Pro odvolání

s. Filipa bylo 46 ze 75 platných

s. Šimůnka 34 ze 77 platných

S. Orta 49 ze 76 platných

S. Grospiče 47 ze 76 platných hlasů.

Nikde nebyla splněna podmínky 2/3 většiny všech, tedy 60 hlasů, vedení zůstává. Rezignovala jen s. Konečná, ač jí s. Filip vyzval, aby zůstala. Volil se tak nový místopředseda pro evropské záležitosti, občanský sektor a mládež.

Z kandidátů ss – Dolejš, Valder Jakubcová, Kostka, Krajča, Nevoral, Ondráček, Pawlas nakonec kandidovali jen ss. Dolejš, Kostka, a Krajča.

V prvním kole po představení kandidátů dostal ze 76 hlasů a z platných 69 Dolejš 12 hlasů, Kostka 17 a Krajča 40, ve druhém kole pak s. Krajča 47 (s. Kostka 19) z 66 platných a stal se místopředsedou ÚV KSČM. Bývalý předseda KSM a současný člen VV ÚV KSČM za Prahu tak doplnil vedení strany.

Pak se začaly probírat kandidátky a diskuse byla bouřlivá, že se to nedá popsat. Zejména svědčila o nedobré situaci v Ústeckém kraji (možná pozice současné poslankyně Aulické Jírovcové), možné změny v kraji Moravskoslezském (zařazení zástupce zdravotně postižených) totiž problémem nejsou.

V tom Ústeckém kraji nakonec zařazení Aulické (která nebyla zařazena vůbec po krajské „konferenci“) jako lídra podpořilo 29 z aktuálně přítomných 71, návrh neprošel. Další návrh, zařazení na 2. místo, však získal těsnou většinu 36 hlasů. Další kraje již prošly v pohodě, u Středočeského se 2 hlasy zdržely (včetně mého) a 2 byly proti.

V různých se probíraly opravdu různé věci – od systému, přes který by mohli komunikovat členové ÚV KSČM i horizontálně, přes požadavek vyhodnocení připomínek i k hlasování per rollam, po plánování jízdy osvobození i požadavku skutečně řešit spory uvnitř strany.

Protože, jak říkal jeden komunista, my komunisté milujeme svobodu. A proto neváháme podrobit se nejužší kázní naší strany, abychom dosáhli svobody skutečné, svobody pro celé lidstvo.

V usnesení pak byl prohlasován i požadavek na řešení financování i přemístění knihovny M. Ransdorfa a na zajištění komunikační platformy pro členy a členky ÚV KSČM.

Zdeněk Štefek, Váš člen ÚV KSČM

Kdo je Milan Krajča?

(12. září 1983) český politik a publicista, od dubna 2021 místopředseda KSČM.

Pochází z Opavy. Studoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, ale studia nedokončil. Působí jako radikálně levicový a komunistický publicista. Publikuje v domácím i zahraničním tisku (především španělsky psaném). Žije v Praze, je ženatý.

Je členem KSČM.

Mezi roky 2001 a 2005 byl 1. místopředsedou Komunistického svazu mládeže (KSM). V listopadu 2005 byl zvolen předsedou KSM a ve funkci tak vystřídal Zdeňka Štefka. V říjnu 2006 Ministerstvo vnitra ČR svaz rozpustilo,

ten však rozhodnutí napadl žalobou. V roce 2008 byl Krajča opět zvolen jeho předsedou. V lednu 2010 bylo rozhodnutí o rozpuštění Komunistického svazu mládeže soudně zrušeno a v březnu 2010 se konal obnovující sjezd.

Od obnovení činnosti stojí v jeho čele kolektivní vedení.

V komunálních volbách v letech 2014 a 2018 kandidoval za KSČM do Zastupitelstva hlavního města Prahy, ale nebyl zvolen. Ve volbách do Poslanecké sněmovny PČR kandidoval v r.2006, 2010, 2013 a 2017, ale nebyl úspěšný. Kandidoval i Evropského parlamentu, ale na nevolitelných místech.

Když dne 17. dubna 2021 rezignovala na post místopředsedkyně KSČM Kateřina Konečná, byl ve druhém kole tajné volby zvolen jejím nástupcem (získal 47 hlasů ze 78 možných). Stal se tak místopředsedou strany pro evropské záležitosti a občanský sektor.

Informace Vojtěcha Filipa, předsedy ÚV KSČM – redakčně zkráceno

Týden od 12.4.2021

Na poslaneckých dnech, ale i u některých OV KSČM, byla nejvíce diskutována otázka, co se změnilo, když skončil nouzový stav a začal stav pandemický. A co budeme dělat, aby se děti mohly řádně vrátit do škol a opatření k překonání krize byla účinná. Většina se také ptala na dostatek vakcín, zejména, na

zajištění vakcín Sputnik V.

V úterý jednalo kolegium volených funkcionářů a podle rozhodnutí VV ÚV KSČM omezilo program pléna ÚV KSČM tím, že organizační a ekonomické záležitosti dalo k hlasování per rollam. V odpoledních hodinách KSČM ukončila výpovědi po neúspěšném dohodovacím řízení Smlouvu o toleranci s hnutím ANO 2011.

Odpoledne začala další schůze, tentokrát řádná, Poslanecké sněmovny. Začínalo se zákony vrácenými Senátem. Ze 7 zákonů, se za odpoledne stačil rozhodnout pouze 1. Pravicová opozice stále realizuje svůj program obstrukcí, aby mohla potvrdit, že vláda je neschopná prosadit vlastní návrhy zákonů. Večer proběhla volba do orgánů, které PS obsazuje. Nejdůležitější byla volba Rady pro rozhlasové a televizní vysílání. KSČM udržela v tomto orgánu svého jediného zástupce doc. JUDr. Ing. Daniela Nováka, CSc. Volba do rady ČT byla, pod tlakem ODS, odložena.

Ve středu se podařilo projednat pouze 1 zákon ve 3. čtení, O silniční dopravě – kde jsou nová ustanovení o cyklistech, a protože na Zákoník práce opět nedošlo, naši poslanci zajistili potřebných více než 40 podpisů na mimořádnou schůzi právě o Zákoníku práce, tedy o 5 týdnech dovolené. Odpoledne jsme také prosadili projednávání ve dvou variantách o možnost rozšíření povinnosti k majetkovým přiznáním u redaktorů ČT a ČRo. Toto jednání by mohlo být dokončeno v květnu - červnu tak, aby ho museli podávat už za rok 2020. Ve čtvrtek dopoledne byla mimořádná schůze, kde KSČM navrhla jiné rozdělení prostředků z Národního rozvojového fondu, který má být dotován z Evropského rozpočtu. Jednání nebylo dokončeno kvůli dohodě mezi pravicovou opozicí a SPD, kteří schválení zablokovali. Naše návrhy okamžitě převzal Svaz průmyslu a dopravy a další organizace, aby bylo možné v občanském sektoru a meziresortním řízení zajistit další rozvoj naší ekonomiky a přijmout 7 letý plán stabilizace veřejných financí. Pravicové strany začaly reagovat na naše ukončení Smlouvy o toleranci a diskuse ve všech médiích byla zaměřena na vyslovení nedůvěry vládě, předčasné volby a spekulace o tom, jak se KSČM zachová. Ve večerním vysílání byl P. Kováčik a M. Vostrá, která absolvovala jak DVTV, tak Události, komentáře na ČT.

V pátek se pokusila pravicová opozice zkrátit dobu pro 3. čtení tím, že více než hodinu navrhovala zařadit bod cesty mpř. vlády a ministra vnitra a zahraničí J. Hamáčka do Moskvy. Obstrukce byla úspěšná a opět nedošlo na projednání původně plánovaných bodů programu.

V sobotu proběhlo jednání pléna ÚV KSČM. Vedení strany zůstává ve funkcích do sjezdu, na místo mpř. K. Konečné, která na své rezignaci trvala, byl zvolen Milan Krajča. Byly schváleny Kandidátní listiny podle návrhů a změnu provedl ÚV KSČM v KL Ústeckého kraje, kam byla na 2. místo zařazena stínová ministryně práce a sociálních věcí poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

V sobotu večer, začal další mezinárodně politický střet neočekávaným prohlášením A. Babiše a J. Hamáčka, že po více než 6 letech je důvodné podezření, že za výbuchem ve Vrbětčích stojí agenti Ruské GRU, proto ČR vyhostí 18 ruských diplomatů. .
Čest práci!

Vojtěch Filip

Týdny od 19.4.2021 do 30.4.2021

Hodnocením reakcí na bezprecedentní vyhlášení předsedy vlády A. Babiše a místopředsedy vlády J. Hamáčka ze sobotního večera. Jedna věc byla reakce českých sdělovacích prostředků, druhá věc byly telefonáty, se kterými se museli vypořádat naši předsedové OV, KV, poslanci a další funkcionáři strany už od neděle a pak zejména v pondělí. Reakce našich členů, sympatizantů, ale i dalších lidí, kteří jinak na OV nechodí, ale kteří se přišli zeptat, co si o situaci myslíme, byla vesměs jednoznačná. Nedůvěra ve zveřejněné tzv. důvodné podezření. Strach z vyostření situace, strach o práci, ale i strach z možného válečného konfliktu. Lidé argumentovali i reportáží v TV Nova, kdy lidé odcházející v neděli z kostela ve Vrbětčích jednoznačně odmítli spekulaci o agentech GRU. Je fakt, že zesílila atmosféra strachu.

Jak se dalo očekávat, jiná atmosféra však panovala v úterý v Poslanecké sněmovně, která se začala informací vlády zabývat a po 21. hodině pod tlakem pravice přijala usnesení, kterým jen situaci vyostřila, což byl zájem zejména tzv. Koalice Spolu a dále Pirátů a STAN, kterým poslanci hnutí ANO ustoupili. Nepodařil se ani krok snížit počet poslanců ani jednání výboru pro Bezpečnost a nepřijmout do seznámení se skutečnými argumenty usnesení, které by bylo podklad pro jednání pléna Sněmovny. Podle očekávání usnesení bylo přijato ve výboru pro obranu, který vede J. Černochová z ODS a výboru zahraničního, který vede O. Veselý z ČSSD. KSČM předložila vlastní usnesení, které ale přijato nebylo a průměrně získalo okolo 30 hlasů, tedy hlasy KSČM a SPD a případně několika jednotlivců z ANO, či nezařazených poslanců. Na námi zařazený bod jednání „Situace v podniku Liberty (NHKG) Ostrava“ nedošlo, a tak jsme případné převzetí podniku do rukou státu nemohli ani navrhnout, jednání o tom je přeřazeno až na první květnový týden.

Ve středu došlo k další eskalaci a zhoršení vztahů mezi ČR a RF, když po nástupu nového ministra zahraničí Jakuba Kulhánka z ČSSD došlo místo ke zkliďnění na nepřijatelná ultimáta. Ultimátum bylo z pohledu poskytnutého času, i v rozporu s čl. 11 Vídeňské úmluvy o diplomatických vztazích. Rusofobní výroky zesílily a realistické názory většina medií odmítla, a to i od jinak akceptovaných dopisovatelů jako je např. Jan Čarnogurský. Z části to pomohlo čtenosti Haló novina a našich stranických webů a sociálních sítí. Ani ve středu se nám nepodařilo prosadit schválení 5 týdnů dovolené pro obstrukce pravice a pirátů. Stále, i přes mediální masáž o česko – ruských vztazích, bylo jednáno o tom, kdy dojde k volbě nezvolených členů Rady ČT (byl dohodnut termín 4.5. t.r.).

Čtvrtek znamenal opět spor mezi vládou a sněmovnou o účast na písemných interpelacích, když už poněkolikaté členové vlády na projednání odmítnutých písemných interpelací nepřišli. To neumožnilo ani projednat mou interpelaci na ministra obrany Metnara ve věci vojenských nákupů a českého obranného průmyslu. V ústních interpelacích vystoupil Jiří Valenta. I díky práci komunistických poslanců a telefonickým konzultacím s prezidentem republiky, předsedou vlády a dalšími bylo dosaženo toho, že termín opuštění Moskvy, resp. Prahy byl pro diplomatický personál tentokrát stanoven na 31.5. t.r.

V pátek jsme se znovu pokusili projednat zákoník práce a opět pravice obstrukcí při projednávání jiných bodů zabránila jeho dokončení. Podařilo se ale jednat o otevření obchodů a služeb a nástupu dětí do škol. Žel ani u těchto bodů nedošlo k projednání příslušných usnesení.

V průběhu týdne, vzhledem k tomu, že jsou schváleny kandidátní listiny, začalo focení kandidátů, a tedy i další krok přípravy na volby.

V neděli byl velmi očekáván projev prezidenta republiky, ten s klidem a rozmyslem se znalostí všech dostupných dokumentů vyzval k důkladnému vyšetření věci. To se stalo okamžitě předmětem ostré kritiky, ale také uklidnění velké části společnosti, která vnímá, že je tady síla rozumu. Ti, kteří usilují o vyšetření případu, chtějí pravdu a suverenitu státu a ti, kteří usilují o manipulaci veřejným míněním, zaměňují podezření za důkazy a vyostřují naše vztahy s RF, poškozují nejen naše ekonomické zájmy, ale také samotnou suverenitu státu. Není tu žádný skutečný důvod, abychom tak činili. KSČM stojí jednoznačně na straně rozumu. Tedy za vyšetřením případu a za potrestáním viníků.

V pondělí probíhala řada stranických jednání. Většina z nich se zabývala přípravou voleb a oslavou svátku práce bez tradičních setkání a oslav osvobození, tak abychom vzdali v této vážné době úctu Rudé armádě, partyzánům a všem, kteří se podíleli na vítězství v boji proti fašismu a nacismu. Musím s podivem konstatovat, že některé OV KSČM přes jednání pléna ÚV KSČM a jeho usnesení začali požadovat svolání mimořádného sjezdu strany, který je plánován na listopad letošního roku. Jsou to některé OV, které neuspěli s takovým návrhem na jednání KV KSČM nebo OV, které to požadují

kdykoli, jako např. OV Praha východ, protože prostě nesouhlasí s výsledky sjezdu nebo usnesením ÚV už dlouhodobě. A žel od nich nelze očekávat nic jiného než vnitrostranická jednání a jen malou nebo žádnou aktivitu na venek.

Od úterý vzhledem k tomu, že šlo o výborový týden, probíhala jednání, která byla zaměřena na znovu otevřenou záležitost výbuchu ve Vrběticích, také na to byla soustředěna mediální pozornost, začal spor o počet vyšetřovacích verzí. Ukazuje se, že A. Babiš a J. Hamáček, kteří tvrdí že je jediná verze „útok agentů“, nemají oporu v ostatních členech vlády, což se projevilo např. ve vystoupení min. spravedlnosti M. Benešové, která potvrdila, že vyšetřovacích verzí je logicky více. Další výbory Sněmovny se zabývaly zejména ekonomickými záležitostmi, jednak prostředky z evropských fondů, dotacemi do zemědělství a nově zveřejněnou zprávou EK ke střetu zájmů předsedy vlády, kterou hojně využívá pravicová opozice. Osobně jsem tento čas využil k návštěvě Ostravy, podniku Liberty, dříve ocelárny NHKG. Kde jsem jak při jednání s vedoucími pracovníky podniku, tak s odbory nabídl řešení vykoupení akcií od majitelů ve Velké Británii a převzetí státem, jako tomu bylo v případě OKD, aby samotný podnik nebyl postižen insolvenčním řízením mateřské, britsko – indické firmy a filialky v Rumunsku. To přivítali zejména předáci odborů. Doprovázel mne předseda KV KSČM Josef Babka, kterému děkuji. Výbory se také zabývaly návrhem KSČM na rozšíření zákona o střetu zájmů o novináře ČT a ČRO, návrh ve výborech uspěl.

Čtvrtek byl věnován mimořádné schůzi, která byla iniciována, hnutím ANO, ČSSD. KDU ČSL a Trikolorou a zaměřena na projednání návrhu na manželství homosexuálů, na ústavní zakotvení rodiny jako základu společnosti a svobody slova na sociálních sítích. Návrhy z roku 2018 prošly do 2. čtení, ale vzhledem k prodloužení lhůty projednání ve výborech na 80 dnů, u (občanského práva a rodiny), které poslanci KSČM podpořili, nemají šanci na dokončení legislativního procesu. Pokud jde o trestní odpovědnost a právo mazat příspěvky, na sociálních sítích, tam ještě možnost dokončení existuje, i když Piráti se několikrát pokusili jednání přerušit, odložit a prodloužit ve prospěch nadnárodních globálních poskytovatelů digitálních služeb. Jejich napojení na nadnárodní kapitál tady bylo zjevné. Do všech pořadů, které byly nabídnuty v mediích KSČM, vyslala své zástupce.

Čtvrtek také znamenal konečnou tečku za krizí způsobenou Ústavním soudem. Senát přijal beze změn Volební zákon. A odvrátili jsme nebezpečí korespondenční volby. Nám všem přeji nyní soustředění se právě na volby a úspěch.

Na závěr mi dovoluji popřát Vám všem krásný Svátek práce 1. Máj. Věřím, že jej společně oslavíme, i když v podmínkách pořád platných omezení pandemického zákona.

Čest práci!

Vojtěch Filip

Putinova výzva k občanům EU...

Evropané, opravdu chceme III. světovou válku?

Evropští spoluobčané! "Vaši" politici chtějí dokázat, jak jsou užiteční pro EU, NATO a USA. Očekávají, že jejich "tvrdý postoj" vůči Rusku je vynese v kariérách výše, na ještě lépe placené posty, než mají dnes, proto se předhánějí v návrzích sankcí, vysílání bojových jednotek a v jiných projevech nekontrolované agrese proti Rusku, čímž se ze dne na den zvyšuje riziko 3. světové války. Jsou tak zaslepeni svou vlastní nekontrolovatelnou mocí a vidinou jejího dalšího růstu, že počítají s tím, že Rusko ustoupí na poslední chvíli tlaku NATO a k válce nedojde.

Ale v čem má Rusko ustoupit? Co má Rusko udělat, aby byli spokojeni? Má se vzdát svých území a podstoupit je dobrovolně každému, kdo o ně projeví zájem?

Pravým cílem všech těch, ať už jsou z Evropy, nebo zpoza oceánu, kteří chtějí vyvolat válku, je bohatství Ruska. Má Rusko rozdat své bohatství, aby se vyhnulo válce? Má nechat likvidovat své vlastní obyvatelstvo na Ukrajině? Všichni, co uvažují střízlivě, vědí, že se to nikdy nestane! Rusko nikdy nepodlehne tlaku, jako nikdy nepodlehlo v minulosti, tak tomu nebude ani v budoucnosti.

Dnes je již jasné, že válka v plánech jejich strůjců nemá skončit na Ukrajině. Hlavním cílem je Rusko, ale válka zachvátí celou Evropu. Co pro USA zajistí vyšší zisk a co USA rychleji vytrhne z dluhové krize než válečná výroba? Co účinněji zlikviduje konkurenci USA v podobě EU a Ruska, než vzájemné vyvraždění celých národů v Evropě? Co USA pomůže více rozšířit sféru svého vlivu než poválečné půjčky, přesně podle odzkoušeného scénáře použitého po 2. světové válce?

Světový válečný konflikt reálně hrozí!

V této souvislosti se zamyslete, kdo z Vašich politiků Vám prozradil, že po přijetí Ukrajiny do NATO a vstupu EU do konfliktu odvedou Vaše potomky na východní frontu, kde velmi pravděpodobně položí život?

Kdo z politiků tam půjde do zákopů s nimi?

Kdo z válečných štváčů, které královsky platíte ze svých daní a kdo z jejich mediálních spolupachatelů Vám prozradil, že toto nebude jen dobrodružná vítězná výprava na východ, ale že to skončí jako 3. světová válka za možného použití atomových zbraní?

Kdo dokáže předpovědět účast Číny, která je v tomto konfliktu spojencem Ruska? Kdo vyhodnotí reálnou sílu americké armády, která dosud bojovala vždy jen se slabším protivníkem, vždyť Hitlera porazili hlavně Rusové! Na co se vlastně váleční štváči spoléhají?

Jedno je jisté, v této válce nebude vítěze!

Kde se schováte před jadernými výbuchy? Máte dost hlubokou jámu a dostatek potravin, abyste v ní vydrželi 100 let, než se sníží úroveň záření na únosnou

míru? Ve jménu čeho mají na obou válčících stranách umřít naše děti na východní frontě, ve jménu čeho má zahynout rodina, ve jménu čeho má přestat existovat všechno, co znáte, ve jménu čeho má shořet tento svět? Ve jménu demokracie?

Kde vidíte demokracii v tom, co se děje na Ukrajině?

My vidíme jen fašistickou vládu, armádu porušující mezinárodní konvence a promyšlenou genocidu vlastního obyvatelstva, jehož vinou je jen to, že mluví rusky a chce nezávislost na fašistické Ukrajině.

A co na to Evropa?

Umíte si představit, že by si některý národ v EU vydobyl svou samostatnost způsobem, jak to dělá Ukrajina? Byla snad Ukrajina dosud nesamostatná, že bojuje o samostatnost? Měla snad vládu, kterou EU neuznávala? Neměli snad Ukrajinci svá národní práva? Evropská unie se vzdala svých principů a svým postojem se stává spolupachatelem genocidy. Co můžete očekávat od politiků EU vy sami, občané EU, když tak rychle a ochotně vaši politici bourají vlastní hodnotové základy?

Rusové jsou velký, kulturní a mocný národ, bez kterého by Evropa v dnešní podobě nikdy nevznikla. RUSKO NENÍ VÁŠ NEPŘÍTEL, nepřítelem každého občana Evropy jsou nenasytní politici, kteří se za svou moc a peníze chystají zničit vše, co je nám drahé.

Na otázku: „Můžeme snad zabránit chystané válce s Ruskem, do které nás tlačí politici a koupená média?“ Ano, můžeme!

Co mohou udělat obyčejní lidé? Když všichni malí a slabí dělají totéž, změni všechno! Lze to změnit, neboť je to nutnost! Bojkot všech politiků, kteří zvyšují napětí, kteří volají po sankcích a zásahu proti Rusku! Bojkot na všech úrovních, ve všech volbách! Nedopusťte uplatnění zla, které chtějí šířit! Bojkotujte vstup Ukrajiny do NATO! Bojkotujte média, která válku podsouvají jako jediné možné řešení!

Rusové i Ukrajinci jsou dva moudré národy, které řešení najdou.

Vladimír Vladimirovič Putin, prezident Ruské Federace

Stručná analýza kauzy Vrbětice

Bez odtajnění všech relevantních informací nebude žádná analýza komplexní a objektivní. Je velmi málo pravděpodobné, že se tak stane.

Tato analýza je živým materiálem.

I. Rok 2014 a události těsně následující

K výbuchům dvou muničních skladů ve Vrbětících v okrese Zlín došlo v říjnu a prosinci 2014. První výbuch nastal 16. října. Zemřeli při něm dva lidé. Další sklad vybuchl 3. prosince 2014. Sousední obce musely být krátkodobě evakuovány, areál byl ohrazen a poté následovalo několikaleté odklizení následků a vyšetřování příčin výbuchu. Zásah bezpečnostních složek byl ve Vrbětících ukončen po šesti letech 13. října 2020.

Oba zničené sklady měla v pronájmu ostravská firma Imex Group, která se zabývá obchodem se zbraněmi. Vlastníkem byl Petr Bernatík ml. V roce 2010 byl i s otcem obviněn z nelegálního vývozu zbraní na Slovensko. Soud je zprostil viny.

První výbuch 16. října 2014 ve skladu, který obsahoval 50 tun munice. Při výbuchu byli zabití dva zaměstnanci. Den před výbuchem navštívil sklad majitel Imexu Petr Bernatík.

Muniční sklad nebyl zanesen do krizového plánu Zlínského kraje, zasahující hasiči neměli tušení, k jakému typu požáru vyjíždějí. Bezprostředně po výbuchu bylo z areálu skladu evakuováno sto lidí a obyvatelé přilehlé obce Vlachovice včetně žáků základní školy a učňů SOŠ Slavičín. Dne 23. října zahájila policie preventivní evakuaci 375 obyvatel z obcí Lipová, Vlachovic a průmyslového areálu u města Slavičín. 30. listopadu policie oznámila, že přístupové cesty v areálu byly vyčištěny a brzy tak může dojít k odvozu 7 tisíc tun munice ze skladů v postiženém areálu.

Dne 3. prosince 2014 došlo ve skladu číslo 12 k dalšímu výbuchu munice. Sklad se 13 tunami výbušnin (samopaly, dělostřelecká munice) byl vzdálen 1 200 metrů od epicentra původního výbuchu. Evakuováno bylo 430 obyvatel okolních obcí. Po druhé explozi se z areálu stále ozývaly neřízené výbuchy, poslední byl zaznamenán v polovině prosince 2014. Pyrotechnici se tak do Vrbětic vrátili až 22. prosince. Odvážení munice z areálu probíhalo od ledna do prosince 2015, celkem šlo o téměř 550 kamionů. Munice byla dočasně uložena do armádního muničního skladu v Květné na Svitavsku. V lednu 2016 začalo čištění areálu od nevybuchlé munice. Bezpečnostní složky ukončily záchranné práce na podzim 2020.

Policie exploze šetřila jako úmyslné obecné ohrožení.

Současná „odhalení“

a) Tisková konference premiéra A. Babiše a vicepremiéra J. Hamáčka

V sobotu 17. dubna 2021 večer na mimořádné tiskové konferenci oznámil premiér A. Babiš, že do výbuchu muničního areálu ve Vrběticích byli podle zjištění českých bezpečnostních složek zapojeni příslušníci ruské tajné služby. Policie dle jeho slov rovněž pátrá po dvou mužích s ruskými pasy, kteří byli v říjnu 2014 v Praze a na Moravě. Podle fotografií jde o podezřelé z otravy Skripala v Británii.

Po tiskové konferenci premiéra česká politická scéna reagovala pokračováním protiruských nálad označením výbuchů za akt agrese a nepřátelství. Vystrčil to nazval státním terorismem, předseda ODS Petr Fiala reagoval, že „ruské firmy nesmí být žádným způsobem oslovovány s dostavbou Dukovan.“ Bývalý ministr zahraničí T. Petříček se nechal slyšet, že o kauze se již nějakou dobu ví.

ČR vyhostila 18 ruských diplomatů. Rusko vyhostilo dvacet pracovníků české ambasády.

II. Souvislosti a co dál

Kauza Vrbětice jen dále vygradovala protiruské nálady. Především však jde o to, kdo bude osloven pro výstavbu nového reaktoru v JE Dukovany. Proti ruské firmě Rosatom i ruské vakcíně proti Covid-19 Sputnik V se zvedla vlna hysterie. Navíc je Rusko obviňováno z eskalace napětí na východní Ukrajině, když v rámci svého území přesunuje část vojsk na svou východní hranici.

Agresivně se chová Ukrajina, jejíž fašizace probíhá již od Majdanu v roce 2014-pronásledování komunistů, jejich kriminalizace, odmítání a zakazování všeho sovětského a ruského, přepisování průběhu a výsledků II. světové války, oslava banderovců a jejich symbolů. Stejná Ukrajina stále odmítá urovnání konfliktů s Luhanskou a Doněckou lidovou republikou a vraždí její nevinné občany.

Stále není jasné, co bylo ve skladech zasažených výbuchy, zda se jednalo o zboží určené bojovníkům Islámského státu či mělo zasáhnout do bojů na východní Ukrajině. Začalo to již vloni odstraněním sochy Koněva, dnes chce pražský primátor Hřib, aby ruská strana vrátila Praze část parku Stromovka, která od roku 1968 patří k areálu ruského velvyslanectví, a aby byl snížen počet parkovacích míst pro ruskou ambasádu. Jako by nestačilo, že pražští radní prosadili pojmenování náměstí u ruské ambasády jménem zavražděného ruského opozičního politika Borise Němcova. Naši politici se budou divit, až vznese podobné požadavky Ruská federace vůči Českému domu v Moskvě.

Stále jde jen o válku silných slov a skutků především z české strany. Rusko je geopoliticky významným hráčem, což si uvědomují USA a západní Evropa.

Skutečně mohli být za výbuchy agenti GRU? Podivnosti: tajní agenti si dávají fotky na sociální sítě, sdílí je, nechají se zachytit kamerami, byli vyznamenáni prezidentem Putinem. Patrně jde o členy profesionálního záchranného týmu a ne zabijáky. Skripal se chtěl vrátit do Ruska, jeho synchronní pobyt v Čechách spolu s těmi dvěma „záchranní“ byl možná příležitostí k jejich schůzce. Pak by inspekční návštěva těch dvou Rusů ve Vrbětících (kam se nahlásili, ale nepřijeli), mohla sloužit jako deklarovaný účel jejich příjezdu k nám, aby zakryla schůzku se Skripalem. Nikdo totiž nepředložil důkaz o tom, že by měli jakýkoliv vztah k výbuchu skladů s municí ve Vrbětících a do objektů firmy nevstoupili.

V areálu mělo sklad více firem. Zabezpečení ostrahy celého objektu hovoří o mnoha nedostacích. Agenti by se museli do skladů ve Vrbětících dostat dírou v plotě, ale nikdo už nevysvětlil, jak by na místo dopravili potřebné množství výbušnin, kde je získali, jak je přivezli, přenesli přes plot a dostali do zabezpečených skladů firmy.

Byl opravdu obsah těchto skladů byl pro ruskou stranu skutečně tak nebezpečný? Vzhledem k velkým potřebám válčičů na Ukrajině a v Sýrii je zbraní asi vždy málo. To znamená, že kdyby tyto exploze měly být ruským signálem všem dodavatelům zbraní, aby toho nechali, byla by to opravdu velmi zfušovaná akce GRU, protože masivní přísun zbraní do těchto konfliktních

oblastí (který je v rozporu se zákonem) výbuch skladů s municí ve Vrběticích skutečně neovlivnil.

To by musely vybuchnout sklady podobných obchodníků se zbraněmi ve stejný čas na mnoha místech ve světě, aby se to dalo vykládat jako varování.

Co napsat závěrem?

V tuto chvíli nemůžeme říct, že by členové ruské vojenské rozvědky GRU skutečně sklady ve Vrběticích vyhodili do vzduchu, a to na základě chabých důkazů, které vláda předložila. Bohužel, však právě z tohoto důvodu nemůžeme ani vyloučit, že za zmíněným výbuchem stojí.

Rozpoutaná kauza, která se médií prohání vydatnou silou, způsobí česko-ruským vztahům nesmazatelné škody. Vláda se dostala do vleku událostí, jež sama možná neměla v úmyslu odstartovat, když někdo třetí si v tom zahrál roli iniciátora. Vláda teď musí obhajovat i stěží obhajitelné, současně udržet míru únosnosti pro všechny strany, i ty, jež není na první pohled vidět. JE Dukovany asi nebude bohatší o další reaktor, neboť z oslovených firem nikdo jiný, než vyřazený Rosatom není schopen splnit tendr na 1200 MW reaktor, protože ostatní firmy s takovýmto reaktorem nemají žádné zkušenosti, a pokud by získaly potřebné certifikáty, jeho výrobu by to několika násobně prodražilo. Vláda tak tendr bude muset zrušit.

Ozbrojené síly se dál budou zbavovat kvalitní ruské vojenské techniky a draze nakupovat tu západní. V neposlední řadě možná nabydou na významu hlasy těch, kteří již léta „varují“ před energetickou závislostí na Rusku. Potom bychom mohli odebírat plyn ze západu, samozřejmě ruský, možná i americký, ale zcela určitě dražší.

Stále jde totiž především o peníze.

(z materiálu odborného zázemí ÚV KSČM)

Slavíme 100. výročí založení KSČ

Sto let bojů za spravedlivější svět (2. část) – redakčně zkráceno

Pravidelné krize řeší kapitalismus násilím a válkami. První světová válka měla přerozdělit trhy a vlivové sféry evropského imperialismu.

Na mnoha místech v českých zemích docházelo při odjezdech českých vojenských transportů na frontu v r.1914 k protirakouským demonstracím. Na východní rakousko-uherské frontě docházelo následně k živelnému přebíhání českých vojáků do ruského a srbského zajetí. Doma probíhaly hladové demonstrace v Kraslicích, Jihlavě, Klatovech, Novém Bydžově, Boskovicích, Svitávce, Nejdku, ve Vítkovicích a Zárubku. Proti demonstrantům stále častěji zasahovala státní moc.

V Rusku vypuklo v únoru 1917 v Petrohradě ozbrojené povstání a v Moskvě generální stávkou. Car byl svržen. Vznikaly sověty jako orgány revolučně

demokratické diktatury proletariátu a rolnictva, ale současně byla ustavena buržoazní Prozatímní vláda. Vzniklo dvojvládí, které ukončila říjnová revoluce. Úsilí, dlouhá léta připravované sociální demokracií v celé Evropě, vedlo v Rusku k vítězství **pracujících a armády**. Pod vedením bolševiků došlo historicky k rozhodujícímu otevření brány do lepšího světa, kde si mohou vládnout a rozhodovat lidé sami.

Počátek roku 1918 je protknut stávkovým hnutím a protiválečnými demonstracemi po celých Čechách i na Slovensku.

Americký prezident W. Wilson v poselství Kongresu (8. 1. 1918) uvedl 14 bodů jako mírové podmínky Spojených států k ukončení války. Byly reakcí na mírovou politiku sovětské vlády. Válka však pro národy Ruska nekončila. V březnu 1918 se vylodila anglická vojska v Murmansk a zahájila intervenci imperialistických států proti sovětskému Rusku. Na Volze proti Rudé armádě bojovaly československé legie.

Ustřední výbor Československé komunistické strany na Rusi se obrátil k československým pracujícím v Rusku s provoláním, v němž odsoudil ozbrojené vystoupení čs. legií proti sovětské moci a vyzval je ke vstupu do československých jednotek Rudé armády.

Rakousko-uherský ministr zahraničí G. Andrássy zaslal notu Spojeným státům, v níž oznámil, že Rakousko-Uhersko přijímá podmínky obsažené v notě USA z 18. října a souhlasí, aby Češi, Slováci a Jihoslované v monarchii rozhodli sami o svém osudu.

Tak se přiblížil historický okamžik pro slovanské národy na území bývalého Rakouska-Uherska - 28. říjen 1918, kdy Národní výbor československý převzal pod tlakem revolučního lidového hnutí z rukou rakouských úřadů veškerou moc v českých zemích a vydal zákon o zřízení samostatného státu československého.

Německou kapitulací podepsanou v Compiègne 11. listopadu 1918 v 5:05 hodin ráno, zavládlo od 11 hodin na všech frontách příměří. Tak skončila první světová imperialistická válka, která si vyžádala 9,5 miliónu obětí na životech a 20 miliónů raněných. Hmotné škody činily 338 miliard dolarů, přímé válečné výdaje dosáhly 208 miliard dolarů.

12. listopadu 1918 čs. sociální demokracie, centralisté, strana českých socialistů a strana pokroková vytvořily v Národním shromáždění socialistický blok a 14. listopadu vstoupily do Kramářovy vlády.

Na prvním zasedání Revolučního národního shromáždění byl nový československý stát prohlášen Republikou československou. Prvním prezidentem byl všemi 254 hlasy přítomných poslanců zvolen T. G. Masaryk. V čele první československé vlády stanul K. Kramář.

V Lidovém domě v Praze se utvořil Dělnický klub sociálně demokratických funkcionářů.

2. až 6. března 1919 se v Moskvě konal ustavující kongres Komunistické internacionály. Zúčastnilo se ho 52 delegátů z 21 evropských, amerických a asijských zemí. Kongres řídil Lenin a přednesl hlavní referát.

Česká sociálně demokratická strana se 18. března 1919 sloučila s Československou sociálně demokratickou stranou dělnickou.

1. května 1919 se konaly první prvomájové oslavy v samostatné ČR. Hesla manifestačních průvodů proklamovala socialismus.

V červnu se konaly první volby do obecních zastupitelstev v ČR. Vítězem se stala Československá sociálně demokratická strana dělnická přes 30 % hlasů. Sociální demokraté a Agrární strana pod vedením Tusara obsadili klíčová ministerstva, proto je tato vláda označována rudozelenou koalici. Tusarova vláda ale nesplnila sliby dělníkům.

29. února 1920 schválilo Národní shromáždění novou Ústavu Československé republiky.

18. a 25. dubna 1920 se konaly první volby do Národního shromáždění. Vítězem byla Československá sociálně demokratická strana dělnická s 25,7 % hlasů, druhá byla Československá strana lidová se Slovenskou stranou ľudovou 11,3 % a třetí Německá sociálně demokratická strana dělnická s 11,1 %.

V Liberci se konala konference levice německé sociálně demokratické strany v Československu. Přijala programové prohlášení – diktatura proletariátu je předpokladem výstavby socialistické společnosti, požadovala navázání hospodářských styků se sovětským Ruskem a připojení ke Komunistické internacionále.

V červnu 1920 se v Praze na Staroměstském náměstí uskutečnil tábor lidu na obranu sovětského Ruska a proti polské intervenci. V Užhorodě vyjádřil ukrajinský proletariát na masové manifestaci svou solidaritu s bojem sovětské Rudé armády. Mezinárodní socialistická strana Zakarpatská se na svém sjezdu v Mukačevu a Užhorodu přihlásila ke Komunistické internacionále.

Na přelomu července a srpna 1920 se konal II. kongres Komunistické internacionály.

V Praze se sešla první schůze ústřední rady Svazu komunistických skupin. Zvolila předsednictvo, jednala o usneseníh II. kongresu Komunistické internacionály, požadovala rychlé spojení revolučních skupin v komunistickou stranu bez ohledu na postup sociálně demokratické levice.

V září 1920 se v Praze konala celostátní konference marxistické levice, která vyslovila souhlas s 21 podmínkami pro vstup do Komunistické internacionály a rozhodla se usilovat o jejich prosazení v celé straně.

V Martině se konal sjezd československé sociální demokracie na Slovensku zastupující asi 180 tisíc členů. Sjezd se vyslovil pro internacionální sjednocení revolučního hnutí v Československu na zásadách Komunistické internacionály.

V Praze vyšlo 21. září 1920 první číslo Rudého práva. Prvním šéfredaktorem byl B. Šmeral.

V pražském Obecním domě se proti vůli pravicových vůdců konal XIII. sjezd Československé sociálně demokratické strany dělnické. Marxistická levice se na něm ustavila jako samostatná politická strana pod názvem Československá sociálně demokratická strana dělnická (levice). Sjezd vyslovil zásadní souhlas s 21 podmínkami KI a pověřil ústřední výbor, aby jednal o připojení strany ke Komunistické internacionále.

V prosinci 1920 probíhala v českých zemích i na Slovensku generální stávka. Byla odpovědí na násilné obsazení sídla marxistické levice - Lidového domu v Praze policií a četnictvem. Stávka přerostla v některých místech v ozbrojování dělnictva a obsazování továren, závodů a velkostatků na Kladensku, Slánsku, Oslavansku, Hodonínsku, ve Vrutkách. Vláda vyhlásila mimořádný stav a v některých okresech stanné právo. Při potlačování stávky bylo zastřeleno 13 dělníků, desítky byly zraněny a přes tři tisíce dělníků uvězněno. Levice ještě neměla dost zkušeností s cílevědomým vedením stávky, a tak byla nakonec poražena.

16. ledna 1921 v Lubochni sjezd delegátů Československé sociálně demokratické strany (levice) na Slovensku a Zakarpatské Ukrajině přijal 21 podmínek Komunistické internacionály.

V Liberci se 12. března 1921 sjezd německé sociálně demokratické levice v Československu přijal 21 podmínek Komunistické internacionály a stal se ustavujícím sjezdem Komunistické strany Československa – německého oddělení.

8. 5.1921 byla v Praze založena Federace dělnických tělocvičných jednot (FDTJ). V roce 1922 už měla 1 147 jednot a 106 000 členů.

14. až 16. května 1921 se konal v Praze ustavující sjezd Komunistické strany Československa. Sjezdu se zúčastnilo 569 delegátů s hlasem rozhodujícím a 86 delegátů s hlasem poradním. Vedle delegátů z českých zemí se ho zúčastnili i delegáti ze Slovenska a Zakarpatské Ukrajiny a jako hosté představitelé německého oddělení KSČ. Hlavní referát přednesl B. Šmeral. Sjezd přijal 21 podmínek pro vstup do Komunistické internacionály (KI) a požádal o přijetí do KI. Na ustavujícím zasedání výkonného výboru byl předsedou výkonného výboru zvolen V. Šturc.

Ve stejné době levice Židovské sociálně demokratické marxistické strany Poalej Cijon se na svém III. sjezdu ustavila jako Židovská komunistická strana v Československu. O měsíc později se levice v polské sociálně demokratické straně v Československu ustavila jako polská sekce KSČ. A tak pět (resp. šest) základních komunistických národních uskupení, jež se všechny přihlásily k 21 podmínkám vstupu do Komunistické internacionály, byly připraveny vytvořit mocnou sílu, která v následujících letech dokázala přivést pracující lid k vládnutí ve své zemi. Měla obrovskou důvěru pracujících, organizovanou podporu mladých, odborů i žen. Hlásili se k ní umělci, vědci i pokroková inteligence. Členská základna dosáhla statisícových hodnot a její tiskový orgán

rovněž. Její hrdinství v následujících téměř sedmdesáti letech nemá v naší historii od dob Žižkových husitů obdobu.

Poslední podmínkou Komunistické internacionály (v jedné zemi – jedna komunistická organizace) nutné k přijetí do KI dojde teprve na podzim roku 1921. Ale o tom až příště...

*(Plné znění je v komunistickém listu Dialog * otázky * odpovědi.)*

Milan Havlíček

100 let KSC v Čelákovících

V květnu letošního roku si připomínáme sté výročí založení Komunistické strany Československa. Jen těžko v našich dějinách hledat politickou stranu, která tak významně ovlivnila tento stát a jeho obyvatelstvo.

Zaměřím se na události, které založení KSC předcházely, s přihlédnutím k dění ve středočeském městě Čelákovících. Problematika je provázána s postavením a činností dělnictva, levicových politických stran a odborů. O zdejším prvním výraznějším vystoupení dělníků máme zprávu už z roku 1873, kdy jich asi 40 stávkovalo za vyšší mzdy na stavbě železnice mezi Mstěticemi a Čelákovícemi.

V budově Tvrze, kde byl dříve hostinec a dnes v ní sídlí Městské muzeum, pořádala od roku 1897 své schůze řemeslnická a dělnická beseda Pokrok (založená 1893) a o rok později se tu slavil 1. máj, ale byl zakázán průvod a nošení vlajek a hesel. Po vzniku místní sociální demokracie v roce 1903 se zde konaly její schůze.

Velká vlna stávek vypukla o dva roky později, kdy se Československá sociálně demokratická strana dělnická (založená 1878) postavila do jejich čela ve snaze za prosazení všeobecného hlasovacího práva a nutno říci, že byla úspěšná.

Manifestovalo se i v Čelákovících. V lednu 1906 se tu konala manifestace asi 200 lidí s prapory na oslavu výročí ruské revoluce, za což byl její pořadatel V. Janoušek zatčen.

První volby konané na základě všeobecného hlasovacího práva v květnu 1907 dopadly v okrese, kam náležely i Čelákovice, ve prospěch mladočeského politika a ministra J. Fořta, druhý skončil štukatérský dělník F. Pavel ze sociální demokracie. Připomeňme, že v Čelákovících měla svou organizaci i Česká strana národně-socialistická, levicová strana nemarxistického zaměření, v době monarchie velmi radikální.

Už před první světovou válkou byly ve městě založeny průmyslové podniky Červinka a Čihák (1903), Stabenow (1905) a J. Volman (1910). V prvních dvou se za první světové války a krátce po ní konalo několik stávek a staly se centrem dělnického hnutí ve městě.

Po vzniku republiky bylo mezi značnou částí obyvatel rozšířené přesvědčení o potřebě socializace. Znárodnování nebylo sprostým slovem, ale politickým

programem. Vůli k socializaci vyjadřovaly ve svých prohlášeních i zástupci pravicových stran. Sociální demokracie a národní socialisté vstoupili do vlády, očekávání byla velká. V sociální demokracii se ale začínala projevovat od roku 1919 krize – radikálové žádali splnění socializačních slibů z období převratu, vedení strany bylo vázáno koaličními dohodami. První skupina nabývala na významu a stala se záhy většinou. Krize vyvrcholila tzv. bojem o Lidový dům, sídlem strany v Hybernské ulici v Praze. Na protest levicové křídlo uspořádalo v prosinci 1920 generální stávkou. V Čelákovících stávkovalo několik stovek dělníků. Obecně stávka úspěch neměla (žádala splnění slibů z programu sociální demokracie), ale ukázala na sílu levice. Byl to jen předstupeň ke vzniku komunistické strany. Ta vznikala v roce 1921 od periferií: v lednu na Slovensku, v březnu v českých pohraničních oblastech s německým osídlením a ve dnech 14. a 16. května 1921 se konal ustavující sjezd KSČ v Praze. Na přelomu října a listopadu se potom konal slučovací sjezd. Mezi přední postavy KSČ patřil v tomto období Bohumír Šmeral, Karel Kreibich nebo Antonín Zápotocký.

KSČ byla silná tam, kde bylo nejchudší obyvatelstvo - na Podkarpatské Rusi a Slovensku. Za velké štěstí lze považovat, že Československo bylo natolik bohaté, že se zde neprosadil autoritářský režim a strana nebyla zakázaná. Síla komunistů také pramenila v jejím zakotvení u všech národnostní meziválečné republiky, pro které prosazovala autonomii až do odtržení.

O poválečných politických náladách v Čelákovících vypovídají výsledky obecních voleb v červnu 1919. Zvítězila sociální demokracie (711 hl.) následovaná československými socialisty (510 hl.), agrárníky kandidujícími s lidovou stranou (184 hl.) a národní demokracií (183 hl.) Pro levici se tak vyslovila většina voličů a starostou se stal sociální demokrat František Kašák. Ten stál i u vzniku místní organizace KSČ. A jak vlastně organizace vznikaly? Na členských schůzích sociální demokracie se hlasovalo o tom, kdo souhlasí s 21 podmínkami Komunistické internacionály. To byla organizace založená V. I. Leninem v roce 1919 v Moskvě, která měla za úkol koordinovat činnost komunistů ve světě. Tehdy se věřilo, že bude „generálním štábem světové revoluce.“

Pokud se většina členů vyslovila pro podmínky, vznikla organizace KSČ, sociálně demokratické organizace často zanikly. V Československu z půl milionu členů sociální demokracie přestoupilo asi 350 000 do nově vzniklé strany. V Čelákovících se taková schůze konala 1. července 1921 v budově Tvrze, kde vystoupil jako host poslanec František Houser. Podle vzpomínek účastníka schůze se 90 % přítomných vyslovilo pro založení KSČ. Následující léta měla ukázat, že se na politické scéně objevil velmi významný hráč, prosazující práva především těch nejchudších obyvatel.

*PhDr. Martin Dolejský
Kurátor Městského muzea v Čelákovících*

Šlachta jde do politiky, jeho hnutí se bude jmenovat Přísaha

Bývalý šéf Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Robert Šlachta, nyní v civilu, vstupuje do politiky a se svým novým hnutím **Přísaha** se jako jeho lídr zúčastní říjnových voleb do Poslanecké sněmovny.

Šlachta založil na začátku ledna 2021 spolek, který má být jakýmsi prvním krokem ke vstupu do politiky. Z jeho stanov můžeme vyčíst například: *"spojovat lidi a iniciativy, které aktivně vystupují proti korupci ve státní správě a nespravedlnosti ve společnosti"* či *"hledat řešení ke snižování korupčního prostředí"* a *"vést dialog za účelem nastartování společenských změn a nového společenského kurzu."*

Významná výročí – květen

- 1. 5. 1. máj, Svátek práce
- 2. 5. 1945 – poslední poprava v koncentračním táboře Terezín
- 5. 5. 1945 – Květnové povstání českého lidu
- 5. 5. 1945 – nacisty vypálena obec **Javoříčko** na Olomoucku
- 6. 5. 1970 – podepsána Smlouva o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi ČSSR a SSSR
- 8. 5. 1945 – Den vítězství nad fašismem
- 9. 5. 1945 – Den vítězství, Osvobození Československa a Prahy Rudou armádou
- 11. 5. 1902 – se narodil maršál SSSR Kirill Semjonovič Moskalenko
- 12. 5. 1945 – na Slivici u Milína na Příbramsku skončila 2. světová válka v Evropě
- 12. 5. 1884 – zemřel Bedřich Smetana, český hudební skladatel
- 14. 5. – 16. 5. 1921: 100 let založení Komunistické strany Československa**
- 14. 5. 1955 – vznik Varšavské smlouvy
- 16. 5. 1935 – podepsána I. československo-sovětská spojenecká smlouva
- 16. 5. 1890 – narodil se Ho Či Mina
- 25. 5. 1956 – I. sjezd SVAZARMU
- 25. 5. 1920 – prezident Tomáš Garrigue Masaryk jmenoval druhou vládu Vlastimila Tusara
- 25. 5. - 29. 5. 1949: IX. sjezd KSČ
- 27. 5. 1920 – druhá volba T. G. Masaryka prezidentem republiky
- 27. 5. 1942 – atentát na Heydricha provedli J. Gabčík a J. Kubiš
- 28. 5. 1871 – porážka pařížské Komuny
- 28. 5. 1884 – se narodil prezident Dr. Edvard Beneš
- 29. 5. 1975 – Dr. Gustáv Husák byl zvolen prezidentem ČSSR

Neplačte nad hořícími kostely, plačte sami nad sebou...

Plačte nad tím, jak daleko jste to nechali svou liknavostí, leností, alibismem, netečností, a hlavně vaší orientací a upřednostňováním spotřebního způsobu života dojít.

Plačte nad tím, jak lehce jste vyměnili svá odvěká práva za plné vozíky jídla v marketech, televize přes půl obývacího, auta na půjčku.

Plačte nad svou hloupostí a nepoučitelností při vhažování lístků do volebních urn. Vaši zemědělskou zem vám ukradli, její zbytky poseli jedovatou řepkou, Vaši vodu Vám prodávají draž než víno. Sebrali Vám mouku, cukr, brambory, krávy, prasata, průmysl.

Plačte nad tím, že jste si nechali zničit školství a učňovský dorost; tolerujete obory, které nikdo nepotřebuje.

Plačte nad tím, že upřednostňujete individuální zájmy nad celospolečenskými; tím jste umožnili rozvoj sobectví, netolerance, závisti a zničení morálky.

Plačte nad tím, že jste uvěřili, že nepatříme mezi Slovany a přestali jste věřit slovanské soudržnosti.

Plačte nad tím, že jste opět uvěřili Západu, který nás vždy prodal a zradil a chtěl zachránit jen sám sebe.

Plačte nad tím, že jste se nepoučili z mnichovské zrady a opět uvěřili žvástům západní propagandy.

Plačte nad tím, co vás čeká, až začne hořet Vaše zem a Rusové se na Vás vykašlou!

... a udělají dobře, protože se k nim chováte sprostě.

Společenská kronika

Významné životní výročí v květnu 2021 oslavují:

Jaroslav Plocek	90 let	Postřížín
Ladislav Božovský	75 let	Čelákovice
Jan Verner	98 let	Čelákovice

Jubilantům blahopřejeme, přejeme především zdraví, štěstí, pohodu a spoustu energie a děkujeme za veškerou odvedenou práci!

**Příští porada funkcionářského aktivu Praha-východ by se měla konat
8. června 2021**

v zasedací místnosti 153, tradičně od 8:30 hodin.

Pokud to tedy situace s Covid -19 dovolí. Budete informováni mailem a SMS.

Zpravodaj vydává OV KSČM Praha-východ. Naše web stránky: tresnicka.kscm.cz
Elektronická pošta ov.prvych@kscm.cz; Telefon 222 897 460 nebo mobil 725 646 019.